

DİLAVER ÖZTÜRK

GEL-MEYEN

Gel!.. karanlığa gül dikelim yine
Suyunu geceye ekleyelim
Dikeni acıtmasın sevgiyi
Ve sevgili bulamasın kendini
Gül ortasında, bülbül figanında.

Gel!.. gökyüzüne bulut olalım yine
Yağmurunu düşlere serpelim
Yıldırımları aydınlatmasın geceyi
Ve yıldızlar açmasın çiçek çiçek

Gel!.. ateşe od olalım yine
Kıvılcımları yaksın yılları
Yansın yine alev alev geçmiş
Bizimkisi aşka değil
Hayallere çile çektirmekmiş

Gel!.. denize dalga olalım yine
Koca yamaçlara hırçın hırçın vuralım
Bitmeyen bu şarkının sözlerini
İnsan eli değmemiş taşlara yazalım

Gel!.. yine gel, yine gel de
İnsana insan olalım
İnsanlığa insanlık için hesap soralım
Sonra bir bardak sıcak çay koyalım
Acı çeken insanlığın kaynayan yüreğine

Gel!.. bir nokta olalım tüm cümlelere
Ya da üç nokta bitmeyen acılara
Ünlem! olmak vardı hayatta

Sevgi sözcükleri arasında
Ya da uzun cümlelerin yüklem arayışında.

Gel!.. bir arı olalım kovan kovan
Kıskançlık çiçeklerinden bal yapalım
En güzel kır çiçeklerine batalım
Ardından sevgi yağmuruna kaçalım

Gel!.. bir çiçek olalım ilkbahara
Eriyen beyaza biraz renklilik katalım.
Sarı papatya mor sümbüllerle
Nergisten sevgiliye dair sualler soralım

Gel!.. gül olalım kırmızı
Ya da lale olalım sapsarı
Hayat olalım kanat çırpın
Küçük serçe kanadında
Ağustos böceği bağrında

Ya da ölelim!.. yar kucağında
Sevgi yumağında, gökkuşağında
Ana kucağında, mutluluk arefesinde
Bir küçük insancık nefesinde.